

મેં જોયેલો ઈશ્વર... બા

સૌથી મોટો સૌથી કીમતી અક્ષર બા,
મેં જોયેલો પહેલો - છેલ્લો ઈશ્વર બા.

હતો તેડકો, એક જ હાથે તેડી લે,
બીજા હાથે ઊંચકી લેતી'તી ઘર બા.

બાપુજીનું મૃત્યુ જોઈ પડી ભાંગી,
બેઠું કરવા ઘર થૈ ગઈ'તી પથ્થર બા.

દષ્ટિ - વાતો - રસોઈ - સઘળું મધમીઠું,
પરસેવે નીતરતી જોઈ નિરંતર બા.

એના વિના સાવ અધૂરા સૌ અવસર,
હતી સ્વયં ભુલાઈ ગયેલો અવસર બા.

બાનો સાડલો

કેટલો મક્કમ છે જર્જર એક બાનો સાડલો,
કેંક ઉકેલે છે અવસર એક બાનો સાડલો.

ને રસોડાની - પૂજાની છે અજબ ખૂશબુભર્યો
આ જગતનો શ્રેષ્ઠ - સુંદર એક બાનો સાડલો.

પૂર્ણ પુરુષોત્તમ બની બાળક લપાઈ જાય જ્યાં,
ક્ષર અને અક્ષરથી સધર એક બાનો સાડલો.

પ્રેમનું ને હૂંફનું છે એ જ સરનામું અસલ,
હામ ને હિંમતનું બાપ્તર એક બાનો સાડલો.

ભલભલા વૈભવ - અમીરી સાવ ઝાંખાં લાગતાં,
સાવ સાદો તોય સધર એક બાનો સાડલો.

ને અટૂલો એકલો આજેય જ્યાં મૂંઝાઈ જઉં,
થાય બા-બાપુનું છત્તર એક બાનો સાડલો.

બાનો જન્મદિન

યાદ રાખીને ઊજવતી'તી બધાનો જન્મદિન,
હા, નહોતો યાદ બાને માત્ર બાનો જન્મદિન.

દીપ પ્રગટાવી, કરી પૂજા, વડીલોને નમું,
મીણબત્તીમાં બુઝાયો એ પ્રથાનો જન્મદિન.

ને ફરી પાછું થયું આયુષ્યનું ઓછું વરસ,
ઊજવ્યો સૌએ ફરી મોટા થયાનો જન્મદિન.

એ જ દિવસે બાનું મૃત્યુ ને બધું ભૂલી ગયો,
શું ગણું મનખાના મેળે આવ-જાનો જન્મદિન.

જે મળે બાળક દુઃખી આપું છું 'મિસ્કીન' ચોકલેટ,
ઊજવું છું રોજ હું મારા ગજાનો જન્મદિન.

હું બેઠી છું ને....

કદીય ના ડરવું અંધારે બેઠી છું ને,
ચિંતા ના કરવી તલભારે બેઠી છું ને..

અભણ છેતરાતી - લૂંટાતી છતાંય કહેતી,
'ભોળા'ના ભરપૂર સહારે બેઠી છું ને.

બાપુજી મૂંઝાય આવતા અવસર જોઈ,
બા કહેતી વારે-તહેવારે બેઠી છું ને.

કશું સૂઝે ના હારી-થાકી બેસું પાસે,
હસી પડીને કહેતી ત્યારે બેઠી છું ને.

હિંમત-શ્રદ્ધા પ્રગટાવી દે એના શબ્દો...
“જો... જીવનના હર પડકારે બેઠી છું ને.”

ખરું કહું 'મિસ્કીન' એ જ બળ પર જીવું છું,
ફોટામાંથી પણ પોકારે બેઠી છું ને.

અભણ બાની કમાલ

ઘણાયે ગ્રંથ દુર્લભ સાચવ્યા કાયમ અભણ માએ,
વહાવ્યું જ્ઞાન સૌ સંતાનમાં હરદમ અભણ માએ.

ગરીબીનાં ગણિત ખોટાં પડ્યાં અવસર દીપી ઊઠ્યો,
દિવાળીએ બિછાવી ઓરડે જાજમ અભણ માએ.

હવે એના સ્મરણના કુંભમેળે જોઉં સર્જાતો,
સદા ઝંખ્યો હતો તરવેણી જે સંગમ અભણ માએ.

દવાથી તે દુઆ લગ બહાર-ભીતર જાત સચવાતી,
જીવનના પાઠ કેવા શીખવ્યા મોઘમ અભણ માએ.

પડી'તી કાટ ખાતી દાબડી અકબંધ પૂજામાં,
જડી આવ્યાં જતનથી જાળવ્યાં કંકણ અભણ માએ.v

ડોશીવૈદું

કામ આવતું અડધી રાતે ડોશીવૈદું,
શાતા દેતું સૌ આઘાતે ડોશીવૈદું.

લોહી નીકળ્યું, ઉધરસ આવી, ચઢી હેડકી,
હાથવગું કેં વાતે વાતે ડોશીવૈદું.

વહુવારુ મૂંઝાય બાળકો ઉછેરતાં જ્યાં,
ઓસડિયાં પિવડાવે જાતે ડોશીવૈદું.

કેંક દરદ સાંધાના જૂના સાવ હઠીલા,
દૂર કરી દે હળવી વાતે ડોશીવૈદું.

સૂંઠ, હિંગ, હળદર, મેથીની દવા રસોડે,
બચ્યાં - બુઢ્યાં રોજ પ્રભાતે ડોશીવૈદું.

ઘડી વારમાં ફરી છોકરું હસતું રમતું,
ખડખડ બોખ્ખું હસતું જાતે ડોશીવૈદું.

ક્યાંય જાત ના ભટકી ખોટા દર્દ દવામાં,
હોત અગર મિસ્કીન સમજાતે ડોશીવૈદું.